

Sygn. akt IV P 243/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2022r.

Sąd Rejonowy w Giżycku IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Bożena Makowczenko

Protokolant asystent sędziego Michalina Kozon

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2022r. w Giżycku

na rozprawie

sprawy z powództwa **D. D.**

przeciwko **(...) Zespołowi (...) i P. w P.**

o odszkodowanie

1. Zasądza od pozwanego **(...) Zespołu (...) i P. w P.** na rzecz powódki **D. D.** kwotę 20400,00 zł (dwadzieścia tysięcy czterysta złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 stycznia 2020r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę.
2. Zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 7503,00 zł (siedem tysięcy pięćset trzy złote) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty tytułem kosztów zastępstwa procesowego.
3. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1020,00 zł (jeden tysiąc dwadzieścia złotych) tytułem opłaty sądowej od uiszczenia której powódka była zwolniona oraz kwotę 277,48 zł (dwieście siedemdziesiąt siedem złotych 48/100) tytułem zwrotu wydatkowanych tymczasowo przez Skarb Państwa kosztów postępowania.
4. Wyrokowi w pkt 1 do kwoty 6825,84 zł nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Bożena Makowczenko

Sygn. akt IV P 243/19

UZASADNIENIE

Powódka **D. D.** pozwem z dnia 30 grudnia 2019r. skierowanym przeciwko **(...) Zespołowi (...) i P. w P.** wniosła o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 20.400 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od daty doręczenia odpisu pozwu pozwanemu do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu swego stanowiska podała w szczególności, że od 11 maja 1999r. pracowała w Starostwie Powiatowym w P.. Z dniem 1 września 2011r. Starosta Powiatu P. na podstawie uchwały nr 51/25/2011 powierzył jej stanowisko Dyrektora **(...) Zespołu (...) i P. w P.** na czas nieokreślony, a jej pracodawcą został **(...) Zespół (...) i P. w P.**

Podawa, że pracodawcy zawarli ze sobą porozumienie w tym zakresie. W dniu 02 września 2011r. otrzymała zakres swoich obowiązków.

Wskazała także, iż w dniu 17 grudnia 2019r. będąc w pracy otrzymała od Starosty Powiatowego w P. oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia, w którym to wskazano, że przyczyną jest „nienależyte wykonywanie obowiązków nadzoru i zapewnienia funkcjonowania kontroli zarządczej w zakresie organizacji pracy (...) Zespołu (...) i P. w P. oraz realizacji zadań dotyczących rachunkowości i sprawozdawczości jednostek obsługiwanych, skutkujące utratą zaufania pracownika”.

Powódka podała, że tego samego dnia otrzymała pismo podpisane przez Przewodniczącego Zarządu i członka Zarządu o cofnięciu jej upoważnień i pełnomocnictw w związku z uchwałą Zarządu Powiatu nr (...) z dnia 3 grudnia 2019 r.

Wskazała, że o istnieniu w/w uchwały powzięła informację nie z treści oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę, a z treści pisma o cofnięciu jej upoważnień i pełnomocnictw. Zdaniem powódki oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę przez Starostę Powiatu P. jest wadliwe i dokonane przez podmiot do tego nieuprawniony. Podawa, że wspomniana uchwała nie zawierała jakiegokolwiek uzasadnienia i gdyby nie otrzymana informacja w dniu 17 grudnia 2019r. o jej istnieniu i interwencja o naoczne zobaczenie jej treści i okazanie, powódka prawdopodobnie by jej nie otrzymała. Przedstawiła nadto, że pracodawcą powódki jako kierownika samorządowej (powiatowej) jednostki organizacyjnej była właśnie ta jednostka, a co do zasady, stosownie do normy art. 7 pkt 3 ustawy o pracownikach samorządowych, czynności w sprawach z zakresu prawa pracy wykonywał wobec niej Starosta. Podkreśliła jednak, że na podstawie art. 32 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym do zadań zarządu powiatu należy m.in. zatrudnianie i zwalnianie kierowników jednostek organizacyjnych powiatu. Podawa, że uprawnienie Starosty działającego jako pracodawca nie obejmuje uprawnień do zwalniania tego kierownika, a więc także do złożenia mu oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o pracę. Podawa, że Starosta mógł jedynie przekazać jej takie oświadczenie, które jednak powinno być wcześniej złożone i podpisane przez osoby upoważnione do podejmowania uchwał w imieniu Zarządu Powiatu. Przedstawiła, że o ile w uchwale nr 85/45/2019 zamieszczono stwierdzenie, iż „wykonanie uchwały powierza się Staroście”, o tyle powyższego w żadnej mierze nie można traktować jako udzielenia Staroście przez Zarząd Powiatu upoważnienia do samodzielnego sformułowania treści wypowiedzenia, w sposób istotnie odbiegający od treści podjętej wcześniej przez Zarząd Powiatu uchwały nr 85/45/2019. Podawa, że wynika to z faktu, że zarząd jest organem kolegialnym, który działa w sposób przewidziany Statutem Powiatu, a ze Statutu Powiatu P. wynika, iż Zarząd liczy 5 osób i rozstrzyga w formie uchwał wszystkie sprawy należące do jego kompetencji. Uchwały są podejmowane zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowego składu w głosowaniu jawnym, chyba że przepisy ustawowe stanowią inaczej. Podawa, że z powyższego wynika konieczność kolegialnego działania Zarządu, a więc przez Zarząd Powiatu in corpore, a nie jego poszczególnych członków, czy pełnomocników. Wskazała, że skoro Zarząd Powiatu w podjętej przez siebie uchwale nr 85/45/2019 o wypowiedzeniu powódce stosunku pracy nie zamieścił w ogóle jakiegokolwiek uzasadnienia swojej decyzji, niedopuszczalne było pozostawienie Staroście możliwości samodzielnego określenia przyczyny wypowiedzenia, albowiem przyczyna jest najważniejszym elementem wypowiedzenia umowy zawartej na czas nieokreślony, gdyż jej niezamieszczenie przesądza o formalnej wadliwości wypowiedzenia, zaś wskazanie przyczyny niezgodnej z prawdą czyni wypowiedzenie nieuzasadnionym.

Powódka dodatkowo podała, iż przyczyny wypowiedzenia wskazane w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę są nieprawdziwe, niekonkretne i nieuzasadnione, a rzeczywistą przyczyną była osobista niechęć Starosty oraz Skarbnika Powiatu P. do jej osoby. Zaprzeczyła aby nienależycie wykonywała obowiązki wymienione w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę. Podawa, że przeczą temu przede wszystkim arkusze okresowej oceny pracownika samorządowego jako, że oceniana była zawsze pozytywnie, uzyskiwała nagrody, a także nadał jej Powiat P. tytułu Samorządowego Lidera (...) w czasie zajmowania przez powódkę stanowiska Dyrektora.

Przedstawiła, że jako osoba nadzorująca pracę działu księgowego podejmowała wszelkie działania celem zapewnienia prawidłowości realizacji zadań jednostki. Podawa, że argumenty wskazane w oświadczeniu o wypowiedzeniu oscylują w głównej mierze jedynie na częściowych wynikach audytu wewnętrznego prowadzonego w formie czynności doradczych. Dodała, że wyników audytu nie otrzymała i nie umożliwiono jej zapoznania się z zapisami

protokołu kontroli. Przedstawiła, że o ile w zakresie swoich obowiązków i kompetencji miała m.in. nadzór nad gospodarką finansową Zespołu oraz prawidłowym sporządzaniem i obiegiem dokumentacji finansowej, o tyle błędy w księgowaniach oraz innych wskazanych w treści oświadczenia z dnia 17 grudnia 2019r. dokumentach, dotyczą bezpośrednio obowiązków Głównej Księgowej (...) Zespołu (...) i P. i P.. Powódka wskazała, że na przełomie ostatnich dwóch lat niejednokrotnie zgłaszała do Zarządu Powiatu potrzebę zwiększenia etatów, a Zarząd Powiatu dopiero w 2019r. pozytywnie rozpatrzył wniosek powódki i wyraził zgodę na dodatkowe 2 etaty do księgowości w 2020r.

Odnosnie utraty zaufania pracodawcy względem powódki podała, że zawsze starała się wykonywać swoje obowiązki sumiennie i z należytą starannością, stale poszukując rozwiązań mających na celu rozwój (...) Zespołu (...) i P. i P..

W odpowiedzi na pozew **(...) Zespół (...) i P. w P.** wniósł o oddalenie powództwa w całości jako bezzasadnego i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał pozwany, iż z Rozdziału II § 5 ust. 1 i 4 Regulaminu Organizacyjnego (...) w P. wynika, że Dyrektor kieruje Zespołem. Podał, że powódka zgodnie z § 21 Regulaminu miała możliwość prowadzenia kontroli wewnętrznych m.in. w celu badania terminowości i rzetelności wykonywania obowiązków przez podległe jej osoby. Pozwany wskazał, że powódce wręczono oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę, gdzie szczegółowo opisano jego przyczynę. Powódka odmówiła jego pokwitowania, w związku z czym Starosta A. N. (1) i kadrowa K. S. (1) sporządzili na dokumencie stosowną wzmiankę. Pozwany przedstawił, że powódce wręczono także oświadczenie o cofnięciu upoważnień i pełnomocnictw. Zaprzeczył jakoby powódka dowiedziała się o istnieniu uchwały nr 85/45/2019 dopiero z treści oświadczenia wręzonego w dniu 17 grudnia 2019r. Podał, iż powódka brała udział w posiedzeniu Zarządu Powiatu w P. w dniu 03 grudnia 2019r., w trakcie którego Zarząd poddał pod głosowanie wniosek Starosty o odwołanie jej z piastowanej funkcji oraz rozwiązanie umowy o pracę. Za wnioskiem oddano 3 głosy, 2 głosy były wstrzymane, nie było głosów przeciw. Pozwany wskazał, że audytorka w obecności m.in. powódki przedstawiła częściowe wyniki czynności doradczych, a następnie powódka jako Dyrektor oraz Skarbnik Powiatu B. K. (1) ustnie odniosły się do ustaleń audytorki. Następnie powódkę poproszono o opuszczenie sali na czas głosowania, a po jego zakończeniu powódka powróciła na salę. Podano, że Starosta osobiście poinformował powódkę o treści złożonego przez siebie wniosku oraz fakcie jego przegłosowania. Następnie Sekretarz Powiatu E. P. wyjaśniła, że w związku z podjęciem takiej decyzji należy cofnąć powołanie na stanowisko Dyrektora, a następnie rozwiązać stosunek pracy. Po tej wypowiedzi powódka ostatecznie opuściła posiedzenie Zarządu, który podjął uchwałę nr 85/45/2019 w sprawie cofnięcia jej powierzenia stanowiska, a następnie udała się na zwolnienie lekarskie. Pozwany podał, iż w związku z powyższym rozwiązanie z powódką stosunku pracy było prawidłowe. Przedstawił, że Starosta był prawidłowo umocowany przez Zarząd do rozwiązania stosunku pracy z powódką w oparciu o art. 32 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie powiatowym w związku z art. 7 pkt 3 ustawy o pracownikach samorządowych. Pozwany wskazał, iż zgodnie z orzecznictwem akt odwołania powołanego dyrektora jednostki powiatowej będzie miał zawsze podwójny charakter, gdyż jednocześnie będzie pozbawiał osobę powołaną zajmowanego stanowiska, jak i wypowiadał jej stosunek pracy. Nadmieniał także, że pomiędzy 04 i 16 grudnia 2019r. powódka była nieobecna w pracy, co uniemożliwiło doręczenie jej oświadczenia o wypowiedzeniu stosunku pracy i dopiero 17 grudnia 2019r. możliwe było wręczenie jej stosownego oświadczenia. Strona pozwana wskazała, iż Starosta dokonał tej czynności w oparciu o art. 7 pkt 3 ups, jako podmiot właściwy wobec powódki do wykonywania czynności z zakresu prawa pracy. Podkreślił nadto pozwany, że art. 32 ust. 2 pkt 5 isp zalicza do kompetencji Zarządu Powiatu zatrudnianie i zwalnianie kierowników jednostek organizacyjnych i nie wyklucza to umocowania Starosty do jednoosobowego wykonywania wobec takich osób czynności z zakresu prawa pracy. Podano, że uchwała Zarządu o cofnięciu powierzenia stanowiska kierownika jednostki organizacyjnej nie wyklucza uprawnienia Starosty do złożenia stosownego oświadczenia w oparciu o art. 30 § 4 kp i wymagane jest jedynie, aby wypowiedzenie stosunku pracy poprzedzone było podjęciem przez Zarząd stosownej decyzji w formie uchwały. Pozwany wskazał, że nie ma formalnego wymogu aby w treści oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę przywołać uchwałę Zarządu, w oparciu o którą Starosta działa. Wskazał, że Starosta jako pracodawca powódki wykonał uchwałę poprzez wręczenie jej oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę, niezwłocznie po pojawieniu się powódki w pracy. Podał, że jako przyczyny rozwiązania umowy wskazano naruszenia wykryte przez audytorkę przedstawione Zarządowi

w trakcie posiedzenia w dniu 03 grudnia 2019r. i w działaniach tych nie sposób doszukiwać się samowolnych decyzji Starosty – wszystko odbywało się z wolą całego Zarządu. Podkreślono, że Starosta przedkładając swój wniosek o rozwiązanie z powodką stosunku pracy nie mógł wiedzieć jaki będzie wynik. Pozwany przedstawił także, że wskazane w oświadczeniu przyczyny zwolnienia powodki są rzeczywiste i zasadne. W oparciu o niepokojące sygnały docierające z jednostki kierowanej przez powodkę pracownicy Starostwa Powiatowego w P. K. J. (1) polecono przeprowadzenie audytu działu księgowego Zespołu i już częściowe wyniki przeprowadzonej kontroli wykazały bardzo liczne przypadki naruszenia dyscypliny finansów publicznych przy czynnościach z zakresu księgowości budżetowej. Pozwany wskazał, że ponadto doszło do wielokrotnego naruszenia przepisów dotyczących obiegu dokumentów. Przedstawione przez audytorke zarzuty w zakresie księgowości dotyczą okresu od stycznia do listopada 2019r. i w okresie tym kilkakrotnie zmieniały się osoby pełniące obowiązki głównej księgowej Zespołu oraz w znacznej części obsada działu księgowego. Do księgowania dopuszczono osoby bez odpowiedniego przygotowania merytorycznego, niebędące urzędnikami samorządowymi, a nadto czynności z zakresu księgowości wykonywały osoby zatrudnione na umowy krótkoterminowe, pracujące często na niepełny etat i w godzinach popołudniowych czy też wręcz zatrudnione w ramach robót publicznych. Podkreślono, że nikt nie rozliczał i nie weryfikował dokonywanych przez te osoby czynności. Pozwany wskazał także, że powodka nie prowadziła merytorycznej kontroli nad pracą Głównej Księgowej i podległych jej pracowników działu księgowego. Nie reagowała też na zewnętrzne sygnały np. uwagi zgłaszane przez Skarbnika Powiatu. Podał, że treści arkuszy okresowej oceny czy też fakt przyznawanych nagród dotyczą lat ubiegłych, gdy Zespół prawidłowo wywiązywał się z obowiązków księgowych. Pozwany przedstawił, że ze względu na skalę wykrytych nieprawidłowości audyt prowadzony jest do dnia sporządzenia odpowiedzi na pozew. Wskazał, że powodka nie wdała się w merytoryczną polemikę z częściowymi ustaleniami audytu, w żaden sposób nie podważała płynących z audytu wniosków i zarzutów. Pozwany podał, że faktem jest, że osobą bezpośrednio odpowiedzialną za naruszenia wykryte przez audytora jest J. S. (1), pełniąca obowiązki Głównej Księgowej w Zespole. Wskazał, że w trakcie posiedzenia w dniu 03 grudnia 2019r. powodka wprost przyznała, że od chwili objęcia stanowiska w 2011r. nigdy nie skontrolowała działalności żadnej z osób piastujących funkcję Głównego Księgowego.

Wskazał dalej pozwany, że skoro rolą powodki był m.in. nadzór nad prawidłowym działaniem i pracą zespołu, to po wykryciu nieprawidłowości i ich skali słusznie przyjęto, że powodka nie wykonywała swoich obowiązków prawidłowo, a w części wręcz nie wykonywała ich wcale. Pozwany podkreślił, że powodka nie informowała go o narastaniu bieżących problemów w dziale księgowym, nie zwracała się o pomoc.

Sąd ustalił, co następuje:

Powódka D. D. rozpoczęła pracę w Starostwie Powiatowym w P. w dniu 11 maja 1999r. na stanowisku podinspektora w Wydziale O. - Organizacyjnym. Następnie, w marcu 2004r. objęła stanowisko naczelnika Wydziału (...), (...), (...), (...). W sierpniu 2011r. powodka zwróciła się do Starosty Powiatu P. o przeniesienie jej na stanowisko dyrektora do tworzonego właśnie (...) Zespołu (...) i P. w P.. Następnie w dniu 29 sierpnia 2011r. została podjęta uchwała Zarządu Powiatu w P. o nr (...), na mocy której powierzono D. D. stanowisko dyrektora Zespołu na czas nieokreślony. W dniu 01 września 2011r. zostało zawarte porozumienie między Starostwem Powiatowym w P. a Zespołem w sprawie przeniesienia powodki. Starostwo wyraziło zgodę na wstąpienie z dniem 01 września 2011r. Zespołu w P. jako pracodawcy w umowę o pracę zawartą między Starostwem a D. D..

/dowód: akta osobowe powodki/

Utworzenie pozwanego Zespołu oznaczało, że dotychczas pracujący w szkołach i placówkach oświatowych Powiatu główni księgowi przejdą do pracy w Zespole. Nowo utworzony podmiot – będący jednostką organizacyjną Powiatu – przejął bowiem zadania z zakresu obsługi księgowej i administracyjnej podległych placówek. Do zadań nowego podmiotu przeszły też zadania z zakresu kultury i sportu.

Pozwany Zespół obsługiwał 10 placówek oświatowych, dla których powiat (...) był organem prowadzącym. Były to: I Liceum Ogólnokształcące w P., Zespół Szkół Nr (...) w P., Zespół Szkół Zawodowych Nr (...) w P., Zespół (...) w P.,

Powiatowa (...) Pedagogiczna w P., Specjalny Ośrodek Szkolno – (...) w Ł., Zespół Szkół Ogólnokształcących w O., Zespół Szkół Nr (...) w B., Zespół Szkół (...) w R..

Zadania jakie miał wykonywać pozwany Zespół wskazane zostały w Regulaminie Organizacyjnym placówki a były to między innymi: zadania sprawowania, w imieniu Powiatu, nadzoru nad jednostkami organizacyjnymi i innymi podmiotami w zakresie własności rzeczowej zespołu, udzielanie pomocy merytorycznej dyrektorom szkół i placówek oświatowych w zakresie spraw organizacyjnych i pracowniczych wynikających z ustawy o systemie oświaty i Ustawy Karta Nauczyciela oraz udzielanie niezbędnej pomocy w zakresie realizacji statutowych zadań szkół i placówek, opracowywanie kierunków polityki oświatowej Powiatu, obsługa organizacyjna, administracyjna i finansowo – księgowo placówek, sporządzanie wymaganej sprawozdawczości budżetowej i finansowej oraz w zakresie operacji finansowych, planowanie inwestycji i remontów w obiektach, bieżące prowadzenie księgowości budżetowej oraz ewidencji pozaksięgowych w wymaganym prawem zakresie.

/dowód: Regulamin Organizacyjny pozwanego k. 22- 29, 79-94/

Do zadań powódki jako dyrektora nowej jednostki należało w szczególności:

- organizacja pracy zespołu
- podejmowanie działań zapewniających prawidłową pracę zespołu
- sprawowanie nadzoru nad jednostkami organizacyjnymi i innymi podmiotami w zakresie własności rzeczowej zespołu
- udzielanie pomocy merytorycznej dyrektorom szkół i placówek w zakresie spraw organizacyjnych i pracowniczych i udzielanie pomocy w zakresie realizacji statutowych zadań szkół i placówek oświatowych
- analiza projektów arkuszy organizacyjnych szkół i placówek
- nadzorowanie gospodarki finansowej zespołu, czuwanie nad właściwym obiegiem dokumentacji finansowej
- czuwanie nad prawidłową realizacją budżetu i przestrzeganie dyscypliny finansowej.

Do uprawnień z kolei powódki należało między innymi dokonywanie podziału zadań i czynności pomiędzy stanowiskami pracy, ustalanie indywidualnych zakresów czynności i odpowiedzialności podległym pracownikom.

Wobec zatrudnionych w zespole powódka była zwierzchnikiem i przełożonym.

/dowód: zakres zadań k. 16-17/

W zespole zatrudnionych początkowo było 15 osób, w tym 9 księgowych. Przy tworzeniu pozwanego zespołu przyjęto w starostwie zasadę, iż po odejściu pracowników – księgowych na emeryturę kolejne osoby na ich miejsce miały nie być zatrudniane.

Sytuacja kadrowa zespołu na przestrzeni kolejnych lat ulegała zmianie.

Na dzień 1 kwietnia 2014r. zatrudnienie w Zespole wyglądało następująco; 1 dyrektor i 1 zastępca dyrektora, 1 główna księgowa, 3 inspektorów ds. księgowości budżetowej, 4 inspektorów ds. płac i kadr, 1 inspektor ds. zamówień publicznych, 1 inspektor ds. zdrowia i kultury i sportu, 1 inspektor ds. pozyskiwania środków unijnych, 1 inspektor ds. administracji i obsługi sekretariatu.

/dowód; notatka z audytu k. 107- 125/

Pierwszym głównym księgowym Zespołu była W. K. (1). Zrezygnowała z funkcji głównego księgowego od 1 marca 2012r. Wówczas, do 31 grudnia 2016r., główną księgową była J. B., wcześniej inspektor ds. księgowości budżetowej. Z

funkcji tej zrezygnowała z dniem 31 grudnia 2016r. a po 1 stycznia 2017r. do 31 lipca 2017r. pełniła obowiązki głównej księgowej (Podobnie było w okresie późniejszym, od 4 do 27 września 2018r.). Zatrudniona była finalnie w zespole do dnia 31 marca 2019r.

Jeszcze wcześniej, w marcu 2016r., odeszła na emeryturę W. K. (1). Jej obowiązki zostały rozdzielone na inne osoby. W sierpniu 2016r. zmarła pracownica zajmująca się księgowością, po której etat nie wrócił. Na jej miejsce, w ramach prac interwencyjnych zatrudniono H. M..

Od stycznia 2017r. do zadań zespołu doszło rozliczanie wszystkich jednostek z VAT-u. Oznaczało to zwiększenie zadań porównywalnych do obsługi średniej jednostki. Zadaniami tymi obarczona została początkowo J. S. – B..

W 2017r. zatrudnionych było w zespole 12 osób.

Odczuwalny już wówczas był brak księgowych i o tym problemie powódka na bieżąco monitowała zarząd, począwszy od listopada 2018r. najczęściej W. B., który w swoich zadaniach miał kwestie oświatowe. Uwagi powódki spotykały się ze zrozumieniem ze strony Zarządu, który oferował pomoc. To w porozumieniu z zarządem postanowiono wówczas aby zatrudniane były w zespole osoby w ramach prac interwencyjnych. Początkowo osoby te wykonywały czynności inne niż księgowe, ale po jakimś czasie, z uwagi na brak księgowych, przydzielane im były też czynności księgowania.

Takie zatrudnianie zawsze uzgadniane było ze Starostwem.

Celem wyjaśnienia czy osoby zatrudnione w zespole w ramach prac interwencyjnych mogą wykonywać prace przeznaczone dla osób zatrudnionych na stanowiskach urzędniczych, w szczególności na stanowisku księgowego, powódka zwróciła się o opinię prawną.

W opinii prawnej podano, że praktyka zatrudniania takich osób na stanowiskach urzędniczych, jakkolwiek powszechna, nie jest uznawana za właściwą. Umowa z osobą bezrobotną winna być tak skonstruowana aby wyraźnie podkreślać podstawę zatrudnienia. W zakresie przydzielania jej zadań panuje większa swoboda. Pracodawca może zatem skierować taką osobę do pracy według własnego uznania zgodnie z potrzebami.

/dowód: opinia k. 101-103/

Tak więc, takie osoby były zatrudniane u pozwanego w ramach prac interwencyjnych.

W 2017r. 4 - krotnie ogłaszano nabór na głównego księgowego. Trudności z zatrudnieniem nowego głównego księgowego wynikały stąd, że albo nikt się nie zgłaszał do konkursu albo zgłaszały się osoby niespełniające wymagań.

Ostatecznie, w sierpniu 2017r. główną księgową została A. P. (1). Do tego czasu sytuacja w zespole była stabilna i zadania były realizowane. Nowa główna księgowa była jednak niesamodzielną gdyż nie pracowała wcześniej w jednostce budżetowej i nie miała doświadczenia w takiej pracy. Wymagała pomocy i taki stan trwał kilka miesięcy. Na polecenie Skarbnika Powiatu oddana została pod opiekę J. S. – B., która miała nadzorować jej pracę i pomagać.

Od dnia 28 sierpnia 2018r. do 5 czerwca 2019r. A. P. była nieobecna w pracy z uwagi na urodzenie dziecka a zatem problem z obsadą stanowiska głównej księgowej powrócił. W okresie od 4 do 27 września 2018r. obowiązki głównej księgowej ponownie pełniła J. S. – B..

Powyższe problemy oznaczały zwiększenie obowiązków pozostałych pracownic. Jeszcze w 2017r. pracownice zgłaszały zbyt duże obciążenie pracą. Starosta zorganizował spotkanie z pracownikami zespołu i (...).

Takie spotkanie odbyło się między innymi w dniu 26 września 2017r. Wzięli w nim udział oprócz Starosty A. N.: Skarbnik Powiatu B. K., audytor wewnętrzny K. J., powódka, A. P. – ówczesna główna księgowa zespołu i (...). S. – B., inspektor w zespole. Na spotkaniu pracownicy zgłaszali zbyt duże obciążenie pracą a Starosta podniósł kwestię relacji

między A. P. a powódką i J. S. – B., organizację pracy w zespole i wyniki przeprowadzonych czynności doradczych w zakresie realizacji zadań związanych z rozliczeniem podatku Vat w jednostkach oświatowych.

Okazało się, że A. P. zgłaszała Staroście problemy ze współpracą z powódka i była księgową. Zarzuty kierowała bezpośrednio do Starosty i nie zgłaszała ich powódce.

W trakcie tego spotkania zwrócono uwagę na brak komunikacji i współpracy, wsparcia i pomocy ze strony powódki i J. S. – B. wobec zatrudnionej w dniu 1 sierpnia 2017r. A. P.. Wskazywał też Starosta na złą atmosferę w pracy i nieprawidłowości w zakresie organizacji pracy i podziale obowiązków. Swoje uwagi opierał na przekazywanych mu relacjach przez A. P., których to nie weryfikował i przyjmował z wiarygodne.

/dowód; kopia notatki ze spotkania k. 130, zeznanie św. A. N. k. 495v- 498/

W dniu 27 września 2017r. Starosta udzielił powódce karę upomnienia za brak prawidłowej organizacji pracy i zapewnienia właściwej współpracy pracowników w kierowanej przez nią jednostce oraz niewykonanie obowiązków w zakresie organizacji zadań związanych z rozliczaniem podatku VAT.

/dowód: kara upomnienia k. 131/

W 2018r. nadal co jakiś czas odbywały się narady u Starosty, na których pracownicy skarżyły się, że są przepracowane, że mają za dużo pracy i nie są w stanie jej wykonać w terminie i należycie. Sytuacja kadrowa jednak nie zmieniała się. Przez cały czas powódka na bieżąco przekazywała zarządowi informacje na temat sytuacji w zespole.

We wrześniu 2018r., kiedy to rozpoczął się okres nieobecności w pracy A. P. i jej obowiązki pełniła J. S. – B., powódka zwróciła się do Skarbnika Powiatu o pomoc. W październiku do pomocy oddelegowano ze starostwa J. D.. Poszukiwano ponownie pracownika na zastępstwo za A. P..

Od listopada 2018r. pracę jako główna księgowa rozpoczęła I. O.. Była jedynym kandydatem na to stanowisko. Pracowała do końca stycznia 2019r. Po niej do pracy przyszła L. S. - dotychczas zastępca głównego księgowego Urzędu Pracy w P..

W tym czasie z pracy odeszły dwie pracownicy – J. S. - B. i H. M.. Z końcem kwietnia 2019r. z funkcji głównego księgowego zrezygnowała L. S..

Dokonano ogłoszeń o naborze na stanowisko urzędnicze i zatrudniono w kwietniu 2019r. M. W., która już wcześniej pracowała w ramach prac interwencyjnych.

Od maja 2019r. na stanowisku głównej księgowej pracowała J. S.. Pomagała wtedy nowej pracownicy W. K. w zakresie Vat-u gdyż okazało się, że nowa główna księgowa nie zna tej instytucji. W maju i czerwcu 2019r. powódka uzyskała też na swoją prośbę ze starostwa pomoc celem zweryfikowania księgowości (...)u w P., co do której obawiała się, że są nieprawidłowości (które to obawy zresztą okazały się uzasadnione). Ponadto, w maju 2019r. zatrudniono B. K. na 1/2 etatu w ramach zastępstwa celem obsługi 2 jednostek. Z końcem sierpnia 2019r. pracownik ten zrezygnował jednak z pracy. O bieżącej sytuacji powódka informowała zarząd, najczęściej W. B..

Sytuacja kadrowa w zespole była trudna. Braki kadrowe powódka nadal starała się zapełniać pracownikami z prac interwencyjnych lub umowami na zastępstwo.

Na stanowiskach urzędniczych pracowali w tym okresie:

- **A. B. (1)** jako inspektor ds. księgowości budżetowej w okresie od 1 czerwca 2015r. do 30 kwietnia 2020r. w pełnym wymiarze czasu pracy. Zrezygnowała z pracy.

- **E. D.** (zatrudniona jako inspektor ds. płac od dnia 1 listopada 2011r.)

- **H. M. (2)** (zatrudniona jako inspektor ds. księgowości budżetowej na podstawie umowy o pracę od dnia 4 maja 2016r. do 31 stycznia 2019r. Zrezygnowała z pracy).
- **A. K. (1)** (zatrudniona na podstawie umowy o pracę jako inspektor od dnia 1 września 2011r. w pełnym wymiarze czasu pracy)
- **J. B.** (zatrudniona jako inspektor ds. księgowości budżetowej od dnia 1 września 2011r. do 28 lutego 2012r., a następnie jako główna księgowa od dnia 1 marca 2012r. do 31 grudnia 2016r., w okresie od 1 stycznia 2017r. do 31 lipca 2017r. pełniła obowiązki głównego księgowego. W okresie od 1 września 2017r. do 3 września 2018r. była inspektorem ds. księgowości budżetowej a od dnia 4 do 27 września 2018r. ponownie pełniła obowiązki głównej księgowej. Od dnia 28 lipca 2018r. do końca zatrudnienia inspektor ds. księgowości budżetowej).
- **L. S. (2)** (zatrudniona początkowo na stanowisku pełniącej obowiązki głównej księgowej w okresie od 4 lutego 2019r. do 15 maja 2019r. w ramach zastępstwa za A. P.. Następnie, od 1 lipca 2019r. do 31 lipca 2019r. zatrudniona na podstawie umowy o pracę w 1/2 etatu jako inspektor ds. księgowości budżetowej).
- **J. D. (2)** (zatrudniona na podstawie umowy o pracę jako inspektor ds. księgowości budżetowej od dnia 15 maja 2019r. do 30 czerwca 2019r. a w zakresie czynności wyłącznie prowadzenie księgowości (...) w P.. W okresie zaś od 9 grudnia 2019r. do 31 grudnia 2019r. na podstawie umowy zlecenia)
- **B. K. (4)** (zatrudniona na podstawie umowy o pracę jako inspektor ds. księgowości budżetowej od dnia 20 maja 2019r. do 31 sierpnia 2019r. w 1/2 etatu. Prowadziła księgowość (...) w P. i Zespole Szkół Ogólnokształcących w O.. Wypowiedziała umowę o pracę).
- **M. Z. (1)** zatrudniona na podstawie umowy o pracę jako inspektor ds. księgowości budżetowej od dnia 1 września 2011r. i pracuje nadal.
- **J. S. (1)** (zatrudniona na podstawie umowy o pracę jako inspektor ds. księgowości budżetowej i pełniąca obowiązki głównej księgowej od dnia 23 maja 2019r. do 31 grudnia 2019r. W dniu 4 grudnia 2019r. zawarto porozumienie o zakończeniu współpracy z dniem 31 grudnia 2019r).
- **A. K. (2)** (zatrudniona na podstawie umowy o pracę jako pracownik I stopnia od 6 lutego 2019r. do 20 lipca 2019r. w pełnym wymiarze czasu pracy. Zakres obowiązków obejmował obsługę umów na staż zawieranych w ramach prac interwencyjnych i robót publicznych oraz sporządzanie wniosków o refundację. Prowadziła pod nadzorem głównego księgowego księgowość I LO w P. i Zespole Szkół nr (...) w B.. Złożyła wypowiedzenie z pracy).
- **E. K.** (zatrudniona na podstawie umowy o pracę jako pracownik I stopnia od 6 lutego 2019r. do 29 czerwca 2019r. w pełnym wymiarze czasu pracy. Zakres obowiązków obejmował prowadzenie sekretariatu oraz pod nadzorem głównego księgowego prowadzenie księgowości (...) w P. i (...) w Ł.. W okresie od 11 kwietnia 2019r. do 29 czerwca 2019r. przebywał na zwolnieniu lekarskim a w dniu 1 czerwca 2019r. wypowiedziała umowę ze skutkiem na 29 czerwca 2019r.)
- **M. W. (2)** (zatrudniona na podstawie umowy o pracę jako pracownik I stopnia od dnia 4 lutego 2019r. do 31 grudnia 2019r. W okresie od 4 lutego 2019r. do 31 maja 2019r. prowadziła sekretariat i pod nadzorem głównego księgowego Zespół Szkół (...) w R. i Zespół Szkół Ogólnokształcących w O. oraz wprowadzała dane do ewidencji podatku VAT).
- **M. B.** (zatrudniona na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy jako pracownik I stopnia w okresie od 11 lipca 2019r. do 30 sierpnia 2019r.)
- **J. P. (1)** (zatrudniona na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy jako pracownik I stopnia w okresie od 23 lipca 2019r. do 23 listopada 2019r.)

- **I. R.** (zatrudniona na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy jako inspektor ds. księgowości budżetowej w okresie od 13 września 2019r. do 30 września 2019r. W okresie od 1 października 2019r. do 7 października 2019r. zatrudniona jako pracownik I stopnia w wymiarze $\frac{3}{4}$ etatu.)

- **J. M.** (zatrudniona na podstawie umowy o pracę w $\frac{1}{4}$ etatu jako inspektor ds. księgowości budżetowej w okresie od 1 października 2019r. do 30 listopada 2019r.)

- **M. Z. (2)** (zatrudniona na podstawie umowy o pracę w $\frac{1}{4}$ etatu jako inspektor ds. księgowości budżetowej w okresie od 14 października 2019r. do 15 listopada 2019r.)

- **K. L.** (zatrudniony na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy jako pracownik I stopnia w okresie od 12 listopada 2019r. do 31 stycznia 2020r.)

- **A. B. (2)** (zatrudniona na podstawie umowy zlecenia w okresie od 9 grudnia 2019r. do 31 grudnia 2019r.)

- **A. K. (3)** (zatrudniona na podstawie umowy zlecenia w okresie od 8 lipca 2019r. do 21 lipca 2019r.)

- **W. K. (1)** (zatrudniona na podstawie umowy zlecenia w okresie od 1 marca 2019r. do 13 marca 2019r.)

/dowód: wykaz zatrudnienia pracowników działu księgowości pozwanego zespołu k. 352- 354v/

W okresie od 22 stycznia 2019r. do 30 stycznia 2019r. przeprowadzono audyt wewnętrzny w zakresie oceny gospodarki finansowej realizowanej przez (...) w P..

(...) ten pokazał problemy w pracy zespołu. W piśmie z dnia 13 marca 2019r. skierowanym do Starosty audytor K. J. wskazała na nieprawidłowości jakie jej zdaniem mają miejsce w pozwanym Zespole jeśli chodzi o przydział realizowanych zadań poszczególnym pracownikom. Audytor wskazała między innymi, iż zadania dotyczące prowadzenia księgowości (...) w P. zostały powierzone do realizacji pracownikowi zatrudnionemu na stanowisku pomoc administracyjno – biurowa w ramach prac interwencyjnych. Podano, że na dzień 22 lutego 2019r. zadania z zakresu obsługi finansowo – księgowej z wyłączeniem płac wykonują: 1 osoba zatrudniona na zastępstwo jako główna księgowa, 3 osoby zatrudnione jako pracownik I stopnia w ramach prac interwencyjnych, 2 osoby zatrudnione jako inspektor. Nadto, 1 osoba będąca stałym pracownikiem jest w okresie wypowiedzenia i przebywa na urlopie a umowa zostanie rozwiązana z dniem 31 marca 2019r. Dalej audytorka dokonała porównania zapisów regulaminu Zespołu w zakresie struktury zatrudnienia a stanem faktycznym. Porównanie to pokazało różnice między zapisami regulaminu a stanem faktycznym. Zwróciła uwagę na nieprawidłowości w zakresie powierzania zadań z zakresu księgowości osobom nie będącym urzędnikami. Tak przyjęte rozwiązania kadrowe, zdaniem audytora, mogą być uznane za niezgodne z przepisami prawa i rodzić poważne ryzyko niewykonywania bądź nieprawidłowego wykonywania zadań statutowych jednostki. Wymaga to podjęcia bezzwłocznych działań w celu realizacji zalecenia dotyczącego zabezpieczenia wykonywania zadań statutowych jednostki w ramach stałych pracowników zatrudnionych na stanowiskach urzędniczych.

/dowód; pismo k. 97- 100/

Widoczna już była zatem wówczas trudna sytuacja Zespołu jeśli chodzi o realizację zadań i strukturę zatrudnienia. Wychwycone jednocześnie zostały błędy w księgowości pozwanego, szczególnie w składanych sprawozdaniach.

Sytuacja ta była znana także Skarbnikowi Powiatu B. K., która to w piśmie z dnia 24 lipca 2019r., podpisanym też przez wicestarostę M. W. (3), wezwała powódkę aby – w związku z licznymi korektami sprawozdań budżetowych i sprawozdań w zakresie operacji finansowych poczynawszy od lipca 2019r. - składane były do każdej korekty stosowne wyjaśnienia powódki wraz z dokumentami źródłowymi.

/dowód: pismo k. 77/

W odpowiedzi na to wezwanie w piśmie z dnia 19 września 2019r. powódka zwróciła się do W. B. z wnioskiem o możliwość składania żądanych oświadczeń do składanych sprawozdań począwszy od listopada 2019r. Podawała, że w 2019 roku zmieniały się osoby pełniące funkcje głównego księgowego placówki. W styczniu funkcje te pełniła I. O. (1), od lutego do maja L. S. (2) a od końca maja zadania te wykonuje J. S. (1). Wskazała w szczególności, że okres przypadający przed czerwcem 2019. wymaga weryfikacji zapisów księgowych, poprawności zakwalifikowania wydatków i zgodności sald w księgach i weryfikacja ta trwa nadal. Po jej dokonaniu złożone zostałyby wymagane oświadczenia.

/dowód: pismo powódki k. 73/

Starając się poprawić sytuację Zespołu, pismem z dnia 26 sierpnia 2019r. powódka zwróciła się do Starosty o zwiększenie zatrudnienia o 2 etaty. Jako powód wskazała złożoność zadań w placówce. Podała, że 1 etat byłby skierowany do księgowości z uwagi na zwiększającą się stale liczbę dokumentów i zadań księgowych związanych z wykonywaniem bieżącej obsługi finansowej jednostek a także zadań okresowych związanych z obsługą projektów unijnych, inwentaryzacją. Drugi etat byłby skierowany do sekretariatu bowiem dotychczasowy pracownik z tego zakresu został skierowany do księgowości a zadania wykonuje stażystka. W uzasadnieniu podawała dalej powódka, że od 2016 roku kiedy to doszło do zmniejszenia liczby etatów w Zespole boryka się on z trudnościami w obsłudze placówek i dyrektorów. Powierzenie do obsługi 3 lub 4 placówki wraz z Vat- em przekracza, zdaniem powódki, możliwości pracownika co było powodem rezygnacji z pracy 2 kompetentnych osób. Podała nadto, że początkowo Zespół liczył 16,5 etatów a obecnie jest ich 6.

/dowód: pismo k. 50- 51/

Na Posiedzeniu Zarządu Powiatu w dniu 9 września 2019r. wniosek powódki został uwzględniony i postanowiono zwiększyć zatrudnienie w Zespole o 2 etaty począwszy od stycznia 2020r.

/dowód: pismo z dnia 16 września 2019r. k. 52/

W dniu 16 października 2019r. audytor wewnętrzny Starostwa K. J. (1) otrzymała od starosty polecenie przeprowadzenia audytu w pozwanym zespole w dziale księgowości. O audycie Starosta uprzedził powódkę polecając aby na czas audytu skorzystała z urlopu wypoczynkowego i tak się stało. Zasugerował nadto powódce aby zrezygnowała z pracy jako że nie nadaje się powódka do kierowania ludźmi. Ponowienie zapytania o rezygnację z pracy pojawiło się następnie na posiedzeniu zarządu tego samego dnia. Swoją decyzję w tym zakresie powódka miała przedstawić w dniu 20 października 2019r. Decyzja powódki była negatywna. Od tego czasu do końca listopada 2019r. powódka przebywała na urlopie wypoczynkowym a w tym czasie odbywały się czynności sprawdzające audytora, w których w miejsce powódki uczestniczyła zastępczyni powódki K. S..

Do pracy powódka wróciła 2 grudnia 2019r.

W dniu 3 grudnia 2019r. miało miejsce posiedzenie Zarządu Powiatu w P.. W jego obradach uczestniczyli m.in. : starosta A. N. (1), wicestarosta M. W. (3), trzech pozostałych członków: W. B. (2), A. K. (4), M. W. (4), Sekretarz Powiatu– E. P., Skarbnik Powiatu– B. P. Rady Powiatu P.– I. J., a także audytor wewnętrzny K. J. (1) i powódka D. D.. W trakcie trwania posiedzenia omówiono między innymi sytuacją związaną z księgowością w Zespole w P..

/dowód: kopia protokołu z posiedzenia zarządu k. 150 – 156v/

Kwestia ta ujęta została w porządku obrad zarządu jako „przedstawienie informacji na temat bieżącej sytuacji w (...)ie”.

Starosta poinformował na nim zebranych, iż od dnia 24 października 2019r. trwa audyt jednostki a sytuacja wygląda bardzo źle.

Swoje częściowe wnioski z przeprowadzanego audytu przedstawiła wówczas, na prośbę starosty, audytor wewnętrzny Starostwa K. J. (1).

Podana zebranych, że audyt dotyczy ustalenia stanu jakości zadań realizowanych przez Zespół. Wskazała, że księgowość jest w bardzo złym stanie. A. zauważyła, iż widzi ogromne ryzyko zamknięcia ksiąg. Widzi duże rozbieżności z zapisami w księgowości a dokumentami. Według ustaleń audytorki w 5 jednostkach księgowanie nie było na bieżąco. Dokumenty księgowane było w pośpiechu, bez zachowania dat, nie chronologicznie. Niektóre zapisy zostały usunięte przez księgową i mimo obietnic braki te nie zostały uzupełnione. W dwóch przypadkach nie sporządzono w terminie sprawozdań co stanowi naruszenie dyscypliny finansów publicznych. W sprawozdaniach znajdują się poważne rozbieżności, których księgową nie potrafi wyjaśnić. A. opisała spostrzeżone przez nią błędy w księgowaniu – brakowało dokumentów księgowych np. dekretacji głównej księgowej, brakowało sprawdzenia dokumentów pod względem formalno – rachunkowym, brak zatwierdzeń do zapłaty, przekroczone ustalone plany wydatków, podwójnie księgowano .

Ustalenia audytora zawarte zostały w dokumencie pod nazwą „Częściowa informacja z wykonania czynności doradczych – Ustalenie stanu i jakości realizowanych zadań dotyczących obsługi finansowo – księgowej oraz sposobu organizacji pracy i struktury zatrudnienia w (...) Zespole (...) i P. w P.”.

/dowód: kopia dokumentu k. 132- 144/

Po złożeniu relacji przez audytorkę powódka odniosła się do tych ustaleń. Nie знаła wcześniej opisanego dokumenty więc wyjaśnienia powódki były spontaniczne i ogólnikowe. Opisała powódka zmiany kadrowe na stanowisku głównej księgowej. Podana jakie obowiązki miała do wykonywania główna księgową i na czym polega jej odpowiedzialność. Opisała też powódka problemy kadrowe dotyczące stanowisk księgowych i sposób organizacji pracy. Podana powody podejmowanych przez nią wówczas decyzji kadrowych i organizacyjnych. Wskazała, że po odejściu z pracy A. K. (2) przydzieliła nowej głównej księgowej J. S. dodatkowe zadania tj. obsługę 2 placówek – I LO w P. i ZS nr 1 P. za co miała otrzymywać dodatek specjalny. Zdaniem powódki podejmowane przez nią działania wynikały z bieżącej sytuacji zespołu i miały na celu zapewnienie sprawnego funkcjonowania zespołu i realizacji powierzonych mu zadań. Podana też powódka, iż nie miała wiedzy od głównej księgowej, że ta nie realizuje swoich zadań i że ma z tym jakiegokolwiek problemy.

Po wyjaśnieniach powódki toczyła się dyskusja. Głos zabierali w niej oprócz powódki – A. K., M. W., M. W., W. B. - członkowie zarządu, A. K. – Skarbnik Powiatu, A. N. – starosta.

Po jej zakończeniu Starosta A. N. postawił wniosek pod głosowanie o odwołanie powódki ze stanowiska i rozwiązanie z nią umowy o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia. Przy 3 głosach za odwołaniem powódki i 2 wstrzymujących się podjęto

Uchwałę Zarządu Powiatu w P. nr (...) o cofnięciu D. D. powierzenia stanowiska Dyrektora Zespołu z dniem 03 grudnia 2019 r., a także upoważnienie do składania oświadczeń woli związanych z prowadzeniem bieżącej działalności Powiatu w zakresie wynikającym z działania Zespołu w ramach uchwalonego statutu. Wykonanie uchwały powierzono Staroście Powiatu P..

(dowód: uchwała nr 85/45/2019 k. 18)

O treści podjętej uchwały poinformowano powódkę .

W dniu 17 grudnia 2019r., po powrocie powódki ze zwolnienia lekarskiego, Starosta Powiatu P. i kadrowa K. S. (1) wręczyli powódce pismo zatytułowane „Rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem”. Powódka jednak po zapoznaniu się z treścią dokumentu odmówiła jego przyjęcia.

Wskazano w piśmie, iż przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę jest nienależyte wykonywanie obowiązków nadzoru i zapewnienia funkcjonowania kontroli zarządczej w zakresie organizacji pracy Zespołu w P. oraz realizacji zadań dot. rachunkowości i sprawozdawczości jednostek obsługiwanych, skutkujące utratą do pracownika zaufania, poprzez m.in.:

– naruszenie podstawowych zasad w zakresie prowadzenia ksiąg rachunkowych określonych w przepisach ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i w rozporządzeniu Ministra (...) i finansów z dnia 13 września 2017 r. w sprawie rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, państwowych funduszy celowych oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej (m.in. niebieżące prowadzenie ksiąg rachunkowych, brak możliwości jednoznacznego powiązania dowodów księgowych z zapisami w dzienniku (brak numeracji), uchybienia w zakresie zapewnienia sprawdzalności ksiąg rachunkowych – braki dowodów księgowych, niezamieszczanie/zamieszczanie w sposób nietrwały na dowodach dekretacji tj. wskazania sposobu ujęcia dowodu w księgach rachunkowych, brak podpisów pod deklaracją, brak potwierdzenia sprawdzenia dowodów pod względem formalno–rachunkowym, błędy w księgowaniach, nieprzestrzeżenie zasady zachowania czystości na koncie 130);

– naruszenie zasad określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych tj. niezatwierdzenie do wypłaty dowodów księgowych przez główną księgową czy brak właściwej kontroli operacji z planem finansowym, co skutkowało przekroczeniami ustalonego planu finansowego (według zapisów w prowadzonych księgach rachunkowych);

– naruszenie zasad określonych w Rozporządzeniu Ministra (...) i Finansów z dnia 09 stycznia 2018 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (nieterminowe przekazywanie sprawozdań, wykazywanie danych niezgodnych z ewidencją księgową/nierzetelnych danych);

–nieprzestrzeżenie terminu przekazania materiałów planistycznych do budżetu powiatu na 2020 r., określonych w Uchwale nr XLII/242/10 Rady Powiatu P. z dnia 26 sierpnia 2010 r. w sprawie trybu prac nad projektem uchwały budżetowej;

-naruszenie zasad ustalonych Uchwałą nr 20/118/2018 Zarządu Powiatu w P. z dnia 12 marca 2018 r. w sprawie terminów przekazywania pobranych dochodów budżetu powiatu i dochodów budżetu państwa przed jednostki organizacyjne (nieprzekazanie dochodów na rachunek budżetu powiatu, nieprzekazania wszystkich dochodów w terminach określonych w/w Uchwałą na rachunek budżetu powiatu);

– nie dokonanie przeliczenia odpisu na ZFŚS, nie złożenia stosowanych wniosków o zmianę planu finansowego i tym samym nie przekazania odpisu do 31 października ustalonego zgodnie z ustawą z dnia 11 września 2019 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2019, ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych oraz ustawy o Karcie Dużej Rodziny.

W wypowiedzeniu podano także, iż na powyższe wskazują m.in. częściowe wyniki audytu wewnętrznego prowadzonego w formie czynności doradczych pn. „Ustalenia stanu i jakości realizowanych zadań dotyczących obsługi finansowo– księgowej oraz sposobu organizacji pracy i struktury zatrudnienia w (...) Zespole (...) i P. w P.”, z którym D. D. została zapoznana w dniu 03 grudnia 2019 r.

Ponadto powódce cofnięto przyznane wcześniej upoważnienia i pełnomocnictwa.

/dowód; wypowiedzenie k. 19-20/

Sąd zważył, co następuje:

W toku omawianej sprawy zadaniem Sądu było udzielenie odpowiedzi na pytania:

- czy doszło do naruszeń o jakich mowa była w wypowiedzeniu

- czy można ustalić związek przyczynowy między sposobem wykonywania swoich obowiązków przez powódkę a stwierdzonymi uchybieniami i czy związek ten jest tego rodzaju, iż można przypisać powódce winę (umyślną lub nieumyślną) w tym, że do takich naruszeń doszło

- czy przypisane powódce naruszenia mogły skutkować utratą zaufania wobec powódki.

Wskazać należy na wstępie, iż oczywistym jest, że pracownik winien swoje obowiązki wykonywać w sposób należyty, sumiennie i ze starannością. Oczywistym też jest, że pracodawca winien mieć do pracownika pełne zaufanie a kwestia ta jest szczególnie istotna jeśli dotyczy pracownika zatrudnionego na stanowisku kierowniczym.

Sąd jednak zauważa, że sytuacja w pozwanym zespole, zwłaszcza od czasu kiedy to z funkcji głównego księgowego zrezygnowała J. S. – B., była bardzo trudna. Pozwany do realizacji miał dużo zadań, wykraczających zresztą poza dziedzinę oświaty. Zakres tych zadań ulegał z biegiem czasu zwiększeniu (VAT jednostek, projekty unijne) podczas gdy stan kadrowy nie zmieniał się a jeśli już to na gorsze. Rotacja pracowników była duża a nowo zatrudnione osoby nie miały doświadczenia i kwalifikacji.

Na trudności te wskazywali w zasadzie wszyscy przesłuchiwani w sprawie świadkowie.

W swoich zeznaniach św. E. P. (sekretarz powiatu) podawała, że główna księgowa J. S. – B. zrezygnowała z funkcji głównego księgowego w 2018r. z powodu zbyt dużej ilości pracy. Ta rezygnacja zapoczątkowała zmiany w zespole i problemy a zdaniem świadka była ona dobrą księgową.

/dowód: zeznanie św. E. P. k . 314v-316/

Podobnie zeznawali inni świadkowie.

Członek zarządu W. B. zeznawał, że w istocie pozwany zespół miał dużo zadań do realizacji z uwagi na liczbę obsługiwanych placówek. Pojawiły się w zespole problemy wynikające z przeciążenia pracą powódki i jej pracowników. Dwie pracownice zdecydowały się odejść i razem z powódką poszukiwali pracowników. W ciągu roku 2019 dochodziło do częstych zmian w zatrudnieniu na stanowiskach księgowych i głównej księgowej więc musiały pojawić się tego rodzaju problemy.

/dowód: zeznanie św. W. B. k. 316v- 318v/

Wicestarosta M. W. także potwierdzał fakt trudności z jakimi Zespół się borykał jeśli chodzi o kadry i obłożenie pracą. Przyznał, że do zadań zespołu należały też zadania spoza edukacji – transport zwłok z zagranicy, organizowanie zawodów sportowych organizacji pozarządowych, organizowanie konkursów, zadania z zakresu kultury. Podał też, że Zarząd miał wiedzę o problemach z zatrudnieniem nowej osoby na stanowisku głównej księgowej bo nie było chętnych do pracy na nim. Na stanowiskach brak było osób z odpowiednim przygotowaniem i doświadczeniem. Zarząd starał się pomóc powódce (Starosta namówił J. O. by przysłała do pracy). Problemy z naborem na stanowisko głównego księgowego powódka zgłaszała zarządowi jeszcze w 2018r. Już w 2018r. widać było błędy w pracy, które świadek łączy z brakami kadrowymi. Pojawiały się w pracy osoby, które nie miały doświadczenia i umiejętności lecz spełniające wszystkie wymagania konkursowe. Powódka zgłaszała wówczas zarządowi, że nie ma dobrej osoby na stanowisku głównej księgowej, że osoby, które przychodzą są niekompetentne. Wówczas to Starosta spowodował, że osoby zarejestrowane jako bezrobotne pojawiły się w pracy w zespole.

/dowód: zeznanie św. M. W. k. 339v- 342/

Fakty te przyznawali też – Starosta A. N. i Skarbnik Powiatu B. K..

Starosta A. N. zeznał, że był problem z obsadą kadrową zespołu. Zawsze pomagały w zespole osoby zatrudnione w ramach prac publicznych. O problemach kadrowych był informowany przez powódkę na bieżąco. Mimo ogłaszania naboru nikt się nie zgłaszał. Wtedy pomagały w zespole osoby z robót publicznych. To na skutek działań starosty do pracy przysła J. S.. Problemy zaczęły się gdy odeszła z funkcji J. S. – B..

/dowód; zeznanie św. A. N. k. 495v- 498/

Z kolei B. K. – Skarbnik Powiatu – podawała, że już w 2018r. odbywały się narady u starosty dotyczące sytuacji w zespole gdyż pracownicy skarżyły się, że mają za dużo pracy, że są przepracowane. Osoby zatrudnione w ramach prac publicznych natomiast, zdaniem świadka, były zatrudniane dlatego, że pracownicy nie wyrabiali się i była potrzeba takiego zatrudnienia. Te osoby nie były jednak wykwalifikowane. Przyznawała świadek nadto, że powódka zgłaszała, że nie ma chętnych do pracy i nikt się nie zgłasza na wakaty. W październiku 2018r. powódka była u świadka prosić o pomoc albowiem A. P. udała się na zwolnienie lekarskie a nadchodził termin sporządzenia projektu budżetu. Do pomocy wysłano J. D.. Pomoc ta trwała około 2 tygodnie. Przyznała, że I. O. robiła dużo błędów. Po niej pojawiła się L. S., która także sobie nie radziła. Pracowała 3 miesiące a po niej przysła J. S.. (...) te nie radziły sobie. Błędy dalej się pojawiały i było ich dużo więc we wrześniu 2019r. świadek zawniósł o rozwiązanie problemu. Już wtedy widać było, że dane podawane w sprawozdaniach nie są prawidłowe. W ocenie świadka problemem było zatrudnianie ludzi niekompetentnych.

/dowód; zeznanie św. B. K. k. 355v- 359v/

Inny członek zarządu powiatu od jesieni 2018r. - A. K. - podał, że prawie na każdym posiedzeniu zarządu powódka zgłaszała problemy z jakimi boryka się zespół. Zgłaszała powódka braki kadrowe, które były powodem codziennych problemów. Zaczęły pojawiać się informacje o błędach w pracy księgowości zespołu. Zdaniem świadka błędem było korzystanie z osób z Urzędu Pracy bo były to osoby nieprzygotowane do tej pracy. Powódka wyjaśniała zarządowi powody podziału czynności, ale zdaniem świadka nie było to wystarczające i dlatego zlecono audyt. Świadek nigdy nie rozmawiał z powódką na temat sytuacji w zespole a jego wiedza o niej wynika z racji uczestnictwa na posiedzeniach zarządu, na których temat ten był poruszany. Świadek nie zna szczegółów sytuacji kadrowej w zespole, ogólnie wie o zmianach w zatrudnieniu. Przyznał, że braki kadrowe w 2020r. zostały uzupełnione.

/dowód: zeznanie św. A. K. k. 342- 343/

Trudną sytuację w pracy opisywały też pracownicy – D. K., W. K., H. M., J. S. – B..

Świadek J. S. – B. wskazała w szczególności, że zrezygnowała z funkcji głównej księgowej gdyż uważała, że nie może robić tego dobrze i rzetelnie. Była duża rotacja pracowników, 2 osoby odeszły na emeryturę a 3 zmarły. Nowe osoby pojawiały się w wyniku naboru lub w ramach prac interwencyjnych. Duża rotacja pracowników wpływała na wykonywanie zadań, których było bardzo dużo. Nowe osoby trzeba było wszystkiego uczyć. Dopiero po czwartym naborze udało się wyłonić głównego księgowego i przysła A. P.. To świadek wprowadzał ją do pracy, nie powódka bo nie było jej wtedy w pracy. Nowa księgowa nie miała doświadczenia i we wszystko trzeba było ją wprowadzać. Relacje były napięte a jednocześnie była duża rotacja. Wszystko to było wynikiem dużej ilości pracy. Wprowadzanie nowej księgowej trwało długo. Złożyła wypowiedzenie bo było za ciężko. Zdaniem świadka nie było dużo księgowych i nie można było inaczej podzielić zadań.

Świadek D. K. z kolei pracowała w zespole od początku jego funkcjonowania do 23 lutego 2018r. kiedy to odeszła na emeryturę. Pracowała jako inspektor ds. księgowości budżetowej. Podawała, że dobrze jej się pracowało z powódką. Atmosfera w pracy była dobra. Zdarzało się, że pracę brała do domu bo było jej dużo. Po śmierci dwóch pracowników nikogo nie zatrudniono a ich obowiązki zostały rozdzielone.

Świadek W. K. zeznawała w szczególności, że zrezygnowała z funkcji głównego księgowego bo pracy było bardzo dużo i była to trudna praca. Rezygnacja wynikała też z tego, że świadek nie zgadzała się z panią Skarbnik, która decydowała o funkcjonowaniu zespołu i planowała reorganizację, której świadek nie chciała. Nie chciała też uczestniczyć w relacjach

między powódką a starostwem. Starosta oświadczył bowiem świadkowi aby słuchała poleceń nie powódki a Skarbnika. Przyznała, że księgowe miały dużo pracy i tak było zawsze. Była duża rotacja pracowników a warunki pracy były ciężkie. Wykonywała też czynności przy projektach unijnych i nie można było tego zrobić w domu z uwagi na pracę w systemach księgowych. Podała, że Skarbnik ingerowała w niektórych kwestiach jak np. w plany finansowe zespołu i na tym tle dochodziło do nieporozumień. Po przejściu na emeryturę powódka prosiła świadka o pomoc jako że nowa główna księgowa nie potrafiła rozliczyć Vat-u i nie знаła tej instytucji. Praca osób w ramach prac interwencyjnych była koniecznością gdyż pracy było dużo a nie było pracowników.

Świadek H. M. pracowała od maja 2016r. do 31 stycznia 2019r. w księgowości. Zawarte miała umowy na zastępstwo i w ramach prac i interwencyjnych. Zdaniem świadka praca była ciężka. Świadek złożyła wypowiedzenie bo nie była w stanie wykonywać swoich obowiązków, z powodu natłoku pracy. Miały miejsce zawirowania w obsadzie kadrowej, zmieniały się główne księgowe i pracy przybywało. Staroście na spotkaniach zgłaszany był problem ale sytuacja nie zmieniała się.

/dowód: zeznania św. D. K. k. 525v- 527 W. K. k. 527- 528v, H. M. k. 529-529v, J. S. – B. k. 498- 499v/.

Powyższe pozwala przyjąć, iż obciążenie pracą pracowników księgowości w pozwanym zespole było duże a niestabilna sytuacja kadrowa, zwłaszcza jeśli chodzi o stanowisko głównej księgowej, generowało liczne merytoryczne błędy. To z tego powodu atmosfera pracy czasami była napięta. Osoba powódki – wbrew twierdzeniu pozwanego – nie była tego źródłem. Sąd dostrzegał to także na rozprawie w trakcie zeznań świadków – pracownic powódki – które to emocjonalnie opisywały trudności, ale w żadnym razie nie stawiały zarzutu powódce jakoby to jej osoba była ich źródłem.

W przekonaniu Sądu w kolejnych miesiącach, kiedy to z tymi trudnościami pozwany zespół się borykał, powódka podejmowała wszelkie dostępne jej działania, które miały na celu poprawę sytuacji pozwanego i realizację wykonywania powierzonych mu zadań. Na bieżąco, co przyznawali wszyscy zainteresowani, w tym członkowie zarządu powiatu, przekazywała powódka jak jest sytuacja. To na skutek inicjatywy zarządu pojawiać zaczęły się w zespole osoby w ramach prac interwencyjnych, a który to fakt był jednym z istotniejszych zarzutów co do działań zarządczych powódki. To z konieczności wręcz osobom tym powierzano wykonywanie zadań typowo księgowych, które – jak się okazywało – wykonywane były źle i nieterminowo. Trudno tu skutecznie postawić powódce zarzut skoro do ogłaszanych konkursów nie zgłaszał się nikt albo osoby niekompetentne. Sąd nie podzielił tu argumentacji pozwanego jakoby to osoba powódki „odstraszała ” potencjalnych chętnych do pracy. Zarzut ten należało ocenić jako całkowicie gołosłowny i niczym nie poparty.

Żaden z przesłuchanych przez Sąd świadków – pracowników zespołu – nie wskazywał iż to działania powódki były powodem trudnej sytuacji zespołu, że to jej decyzje piętrzyły problemy. Każdy z nich podkreślał jedną istotną kwestię - duże obciążenie pracą tak zespołu jak i ich samych i brak reakcji Powiatu na prośby o zwiększenie zatrudnienia.

Tym samym za niemiarodajne i chybione Sąd uznał relacje świadka B. K., która krytykowała pracę powódki i wskazywała, że to jej decyzje powodowały owe problemy.

W szczególności, zdaniem tego świadka, już w 2012r. w zespole był nieprawidłowy podział czynności – konkretne placówki przypisano konkretnym osobom. W ocenie jednak świadka już wtedy był nierówny podział zadań. Jak podawała - jedna osoba miała więcej placówek, inna mniej.

W tym zakresie wypada podkreślić, iż – jak zeznawała W. K., ówczesna główna księgowa – to w tym okresie to nie powódka a właśnie B. K. była autorką wszelkich decyzji jeśli chodzi o podział zadań między pracowników. Był to początkowy okres istnienia Zespołu i wiedza powódki co do tego jak rozdzielić zadania była żadna. To właśnie B. K., jak zeznała świadek, zdecydowała o reorganizacji w zakresie przydziału zadań a swoje zdanie wręcz narzucała świadkowi co stało się ostatecznie powodem jej rezygnacji z funkcji.

Zdaniem Sądu, powyższe wskazuje, iż wiarygodność świadka B. K. została skutecznie zakwestionowana. Taki wniosek można też wysnuć z relacji świadka J. S. – B., która to właśnie z uwagi na osobę Skarbnika Powiatu zrezygnowała z funkcji. Ten brak wiarygodności świadka B. K. wynika też z tego, iż – jak pokazały inne zeznania – świadek błędnie wskazywał, że to powódka wprowadzała do pracy A. P. a sposób w jaki to czyniła był nie do zaakceptowania i spowodował płacz nowej pracownicy. Zdaniem też B. K. powódka nie współpracowała z A. P. i nie pomagała jej w pracy. Jak zeznała świadek - przez pierwsze 4 miesiące pracy A. P. przychodziła do świadka i płakała. Twierdziła nadto świadek, że atmosfera pracy w zespole była zła i ludzie się skarżyli. Z tego to powodu nikt nie chciał przyjść do pracy.

W świetle pozostałych zeznań okazało się, że w czasie gdy pojawiał się w pracy A. P. powódka była na urlopie. To nie powódka zatem wprowadzała nową księgową w obowiązki a zarzut braku współpracy i wrogiego nastawienia podtrzymywany był przez B. K. ale i Starostę, który zresztą nigdy tego zarzutu nie weryfikował.

Sąd doszedł tym samym do przekonania, że obarczanie powódki złą atmosferą w pracy i nagannymi zachowaniami wobec pracowników, które to miały być powodem braku zainteresowania pracą w zespole potencjalnych chętnych, jest całkowicie chybiony i postawiony bez żadnych podstaw.

Niewątpliwie jednak oczywistym pozostawało dla Sądu, że w prowadzonej przez powódkę placówce doszło do uchybień w zakresie zadań dotyczących prowadzenia księgowości placówek oświatowych Powiatu P.. Odpowiedź zatem na pierwsze z postawionych na wstępie pytań jest pozytywna.

Uchybienia te nie były kwestionowane przez powódkę a ostatecznie wskazane zostały i szeroko omówione w audycie , o którym mowa była wyżej wykonanym przez K. J.. Zresztą, ustalenia poczynione przez audytora pozwanego potwierdzone zostały w toku czynności kontrolnych wykonywanych przez Regionalną Izbę Obrachunkową w O..

/dowód: wystąpienie pokontrolne k. 296 – 313/

Końcowe ustalenia zawarte z kolei zostały w (...) z wykonania czynności doradczych „Ustalenie stanu i jakości realizowanych zadań dotyczących obsługi finansowo – księgowej oraz sposobu organizacji pracy i struktury zatrudnienia w (...) Zespole (...) i P. w P.”. Dokument ten gotowy był w marcu 2020r.

Podano w nim między innymi, że na czas czynności zatrudnionych w Zespole było 11 osób przy czym nieobecne w pracy były 3 osoby: od dnia 29 sierpnia 2018r. Główna Księgową A. P., od 2 września 2019r. A. K. i od 14 października 2019r. J. P..

Kontrolująca wskazała w podsumowaniu dokumentu, że skala i liczba stwierdzonych nieprawidłowości pozwala stwierdzić, że zadania w zakresie obsługi finansowo – księgowej (...) jednostek i pozwanego zespołu były nieprawidłowo realizowane. Zwrócono uwagę na nieprzestrzeganie fundamentalnych zasad wynikających z ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości w zakresie dekretacji dowodów księgowych. Przywołano błędy np.: brak kontroli formalno - rachunkowej dowodu źródłowego, brak dekretacji głównej księgowej i brak sprawdzania pod względem formalno – rachunkowym (czynności te niejednokrotnie wykonywane były przez nieupoważnionych do tego pracowników zatrudnionych w ramach prac interwencyjnych), nie wprowadzano do ksiąg wszystkich dowodów księgowych, nie były zatwierdzane przez główną księgową dowody do wypłaty, przekraczano ustalone plany wydatków, w sprawozdaniach znajdowały się dane niezgodne z ewidencją księgową.

/dowód: Informacja z czynności doradczych k. 231- 251/

Swoje wnioski K. J. (1) przedstawiła też na rozprawie. Podała w szczególności, że jeszcze przed datą 16 października 2019r. trafiła do niej informacja ustna Skarbnika Powiatu o tym, że doszło do przekroczenia planu finansowego zespołu. Było też pismo o tym informujące z połowy 2019 roku. A. miała zatem informację o błędach w sprawozdawczości zespołu i o brakach kadrowych. Już w 2018r. świadek przeprowadzała audyt dotyczący placówki (...) w P. i stwierdziła wtedy, że zadania dotyczące tej jednostki prowadziła osoba nie posiadająca uprawnień i kwalifikacji, zatrudniona na stanowisku pomocniczym. Zdaniem świadka już wtedy widać było problem kadrowy.

Wskazała nadto, że audyt rozpoczęty został w istocie w dniu 24 października 2019r. i powódki w pracy wtedy nie było. Nieobecność powódki w czasie audytu była zasugerowana Starości przez audytorę albowiem uważała, że trudno będzie prowadzić audyt w obecności powódki bo miała przekonanie, że nie będzie miała dostępu do dokumentów i pracowników. Miała takie przekonanie bo wiedziała, że pracownicy wiedzą, że „w zespole sytuacja jest zła i oni robią źle”. Zdaniem audytorce powódka winna była informować zarząd, że sytuacja jest fatalna. Świadek analizował stan zatrudnienia w zespole i uznał, że były błędy albowiem były zatrudnione osoby na czas określony i w niepełnym wymiarze czasu pracy a to nie zapewnia ciągłości pracy. Ustaliła, że w pisemnych zakresach czynności są różnice z rzeczywistą pracą wykonywaną przez pracowników. Dotyczyło to czynności dekretacji, które winna wykonywać główna księgowa a robiły ją pracownice. Uznała świadek, że pracownice nie wiedziały jak wykonywać swoją pracę a takie informacje winny być udzielane przez główną księgową. Świadek zakwestionowała zatrudnienie osób z prac interwencyjnych, które to nie są kompetentne i nie potrafią wykonywać powierzonych im obowiązków. Podała, że jeśli pracownicy nie wykonują zadań to obarcza to osoby zarządzające. Powódka winna była prowadzić właściwą politykę kadrową. To wszystko przyczyniło się do nieprawidłowości. Widać było brak umiejętności pracowników.

/dowód: zeznanie św. K. B. – J. k. 343 – 345, kopia protokołu posiedzenia zarządu k. 150 – 156v/

Uchybienia te, ich ilość i rodzaj, były w ocenie Sądu poważne.

Jednakże odpowiedź na kolejne postawione na wstępie pytania musi być - w świetle poczynionych ustaleń – negatywna.

Aby można było postawić powódce skutecznie zarzut braku właściwego nadzoru i organizacji pracy w zespole należałoby przyjąć, iż miała ona wszelkie możliwości aby taki nadzór był możliwy oraz że dysponowała odpowiednimi środkami za pomocą których w sposób właściwy mogła organizować pracę w zespole.

Tak jednak, zdaniem Sądu, nie było.

W toku sprawy składane były do akt między innymi takie dokumenty jak zakresy zadań pracowników powódki, wykazy audytów i projektów unijnych wykonywanych przez Zespół, zestawienie pozycji księgowych.

W przekonaniu Sądu dokumenty te i dane w nich zawarte obrazują duże obciążenie pracowników zadaniami a jednocześnie wskazują, iż w takim stanie kadrowym jakim powódka dysponowała próbowała ona tak rozdzielać zadania a by z jednej strony uwzględnić kwalifikacje i kompetencje zatrudnianych u siebie osób a z drugiej – względnie równo prace te rozdzielić.

/dowód: wykaz audytów i prowadzonych projektów unijnych k. 519 – 523, wykaz zatrudnionych pracowników k. 352 – 354, 387 – 392, zakresy zadań pracowników k. 393- 485, k. 145-148, pozycje księgowe k. 568, 577-578/

W takim stanie faktycznym, zdaniem Sądu, pozwany nie miał usprawiedliwionych i obiektywnych przesłanek aby utracić do powódki zaufanie obarczając ją zwinionym działaniem skutkującym powstaniem naruszeń wymienionych w wypowiedzeniu.

Sąd pragnie zaznaczyć, iż przez wiele lat powódka była bardzo dobrze ocenianym przez przełożonych pracownikiem – dyrektorem. Doskonale obrazują to akta osobowe powódki, w których znajdują się pozytywne oceny powódki i przyznawane nagrody. Często, w ocenach jej pracy dokonywanych przez Starostę, powódka uzyskiwała w poszczególnych kryteriach ceny maksymalne liczby punktów.

/dowód; arkusz eocen powódki k. 43- 45/

Bardzo dobrze i dobrze współpracę z pozwanym zespołem oceniali też dyrektorzy poszczególnych placówek oświatowych.

/dowód; notatka z audytu k. 107- 125/

O dobrej pracy powódki i wieloletniej współpracy mówili też świadkowie. Świadek W. B. zeznał przykładowo, że współpraca z powódką zawsze bardzo dobrze się układała. Miał z powódką codzienny kontakt. Oceniał, że zaangażowanie powódki w rozwiązanie problemów kadrowych było bardzo duże. W ocenie świadka powódka wykonywała swoje obowiązki sumiennie. Na posiedzeniu zarządu w dniu 3 grudnia 2019r. świadek wstrzymał się od głosu.

Świadek M. W. także podawał, że współpracował z powódką a współpraca ta układała się bardzo dobrze. Przyznał świadek, że pewnie jak on i powódka nie umiałyby wykonywać czynności typowo księgowych. Na posiedzeniu zarządu w dniu 3 grudnia 2019r. świadek wstrzymał się od głosu. Wskazywał w toku dyskusji, że jeśli pracuje tylko jedna księgowa to nie da się wykonać całej pracy. Opiniował nadto, że nie jest to błąd powódki tylko głównej księgowej.

Świadek A. N., starosta powiatu (...), do roku 2016/2017 dobrze oceniał pracę powódki. Wtedy doszły do niego informacje o zawirowaniach w relacjach między pracownikami. Zeznał, że główne księgowe sygnalizowały, że nie da się współpracować z powódką. Przykładem jest A. P., która przyszła z płaczem, że powódka karze jej się zwolnić. Odczuwała ona dużą niechęć ze strony powódki, nie miała z jej strony pomocy.

O zarzutach jeśli chodzi o A. P. mowa już była wyżej. Okazały się one chybione i nie ma potrzeby powtarzania w tym miejscu analizy tych zarzutów. Powyższe relacje jednak pokazują, że przez wiele lat powódka była bardzo dobrze oceniana jako zarządzający Zespołem dyrektor.

Tym samym obarczanie powódki odpowiedzialnością za stwierdzone w Zespole uchybienia jawią się – w ocenie Sądu – jako nie uzasadnione i niesprawiedliwe. Zgłaszane przez powódkę potrzeby zwiększenia ilości etatów aby umożliwić zatrudnienie osób kompetentnych przez długi czas nie były uwzględniane. Stało się tak dopiero od 2020r. kiedy to powódki w pracy już nie było. Do tego czasu zalecano wręcz powódce aby wspomagała się osobami z prac interwencyjnych i tak też powódka czyniła. Niemożliwym też było aby powódka, nie będąc księgową z wykształcenia, mogła w skuteczny sposób weryfikować wykonywane przez główne księgowe czynności. Pracownik na stanowisku głównego księgowego jest oprócz osoby zarządzającej jednym z ważniejszych przecież osób w zakładzie pracy, co do których taka osoba jak powódka musi mieć zaufanie i winna mieć pewność, że może zdać się na jej umiejętności. Powódka nie dokonywała wyboru kolejnych księgowych – ten często dokonywany był przez m.in. B. K.. Wybór taki przecież też nie może obciążać osób go dokonujących, którzy zawierają wybieranej osobie, że sprostą oczekiwaniom.

Sąd nie podziela tym samym zarzutu postawionego przez pozwanego jakoby to owa duża roszada na stanowiskach pracy, w szczególności na stanowisku głównej księgowej, była zawiniona przez powódkę.

Tym samym Sąd docenił dokonane wobec powódki wypowiedzenie jako nieuzasadnione i orzekł jak w wyroku.

O kosztach procesu rozstrzygnięto zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i w myśl Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 02.10.2015 roku.

Bożena Makowczenko